

CHÚT GÌ ĐỂ NHỚ ĐỂ THƯƠNG

Sau ba năm cùng làm việc với Hội Bạn Người Cùi, tôi đã tích thu được những kinh nghiệm quý giá cho bản thân về quá trình phục vụ, quên mình và chia sẻ của những người Bạn, (Hội Bạn Người Cùi) cũng như những tình cảm thân thương từ phía các bệnh nhân phong cùi. Tạ ơn Chúa luôn ban cho đời những tâm hồn tuyệt vời, biết cách xoa dịu những nỗi đau nơi tha nhân, giúp họ hoàn lại phẩm giá cao quý, cùng cảm nhận cuộc sống hạnh phúc trong tình thương.

Mừng mười lăm năm thành lập của Hội, một tuổi đời tuy ngắn ngủi, nhưng đã để lại dấu ấn thật sâu đậm, đẹp đẽ, và dễ thương biết bao trong lòng những bệnh nhân phong cùi. Tôi thật cảm động khi nghe những bệnh nhân tâm sự rằng : Đối với họ, Hội còn hơn cả một người cha, người mẹ, người thân yêu ruột thịt trong gia đình. Vì có những người khi phát hiện ra căn bệnh này, họ đã bị gia đình, họ hàng, bà con lối xóm bỏ rơi,

hắt hủi và xem như người xa lạ không dám đến gần, sợ lây nhiễm, sợ liên lụy... Họ bị tách ra khỏi cộng đồng người, phải sống cực khổ trong như căn nhà xiêu vẹo, đổ nát; Đi đâu cũng bị xa lánh, sợ sệt; Bữa ăn hầu hết là bằng những nỗ lực tự trồng trọt, tự chế biến của chút hơi tàn sức kiệt... Thật ra thì thường ngày cơm không đủ no, áo không đủ ấm... Đúng vậy, họ là những con người thảm thương, đang chết dần trong thân xác bởi căn bệnh quái ác, từng đêm đau nhức, buốt giá, đói khổ, nghèo nàn; Họ đau đớn hơn nữa trong nỗi cô đơn, ghẻ lạnh, không chút tình thương... Thế nhưng, từ khi Hội đến viếng thăm, xây dựng lại cho họ những mái nhà che mưa, che nắng, ấm áp mùa đông, mát mẻ mùa hè, chia sẻ cho họ những miếng ăn, những tấm chăn, manh áo và còn giúp cho con cháu họ có điều kiện đến trường, xây dựng cho con cháu một tương lai tươi sáng hơn, đặc biệt hơn cả là tình thương thật chân thành và quý trọng. Suốt đời họ sẽ không quên được những tấm chân tình ấy. Có nhiều bệnh nhân đã khóc thật nhiều vì quá cảm động khi thấy mình đang ẩn sâu trong những nơi hẻo lánh, giữa nơi đồng không mông quạnh, đường đi vất vả, cực khổ, vậy mà Hội cũng đã tìm đến tận nơi để chia sẻ, để khích lệ và để tiếp thêm một sinh lực sống dồi dào mãnh liệt cho họ.

Đời người thật ngắn ngủi, mọi sự trần gian này tất cả rồi sẽ qua đi, nhưng tôi thật vui khi nhìn những con người biết tận dụng mọi khả năng, mọi phương tiện, mọi nỗ lực cố gắng để tích thu cho mình những kho tàng vô giá mai sau. Đối với những người trong Hội Bạn Người Cùi này, tôi cảm nhận từng giây phút trong đời họ đều là Hồng Ân được tận dụng để làm nảy nở những hoa trái tuyệt vời, thánh thiện biết bao! Nếu như thế giới có nhiều tâm hồn như vậy thì chắc chắn không có chiến tranh, hận thù, tàn phá, giết hại

lẫn nhau, không có những bất công giàu nghèo, không còn người đói khổ, không ai bị chà đạp lên phẩm giá hay bị bỏ rơi, xa lánh nữa.

Mừng mười lăm năm thành lập của Hội, tôi xin thay mặt những bệnh nhân phong cùi, nói lên tiếng lòng tri ân cảm tạ. Cảm ơn Hội vì những ngày tháng qua đã không ngừng trao ban những của cải vật chất, đem lại sự sống cho các bệnh nhân, vực họ mạnh mẽ đứng lên trên đôi chân run rẩy, không còn thất vọng, chán chường và bi quan, giúp họ can đảm đối diện với sự thật của cuộc đời, vui chấp nhận những khổ đau nơi thân xác cũng như cho họ một sức mạnh tinh thần không hề vơi cạn, để họ vượt qua những nỗi cô đơn và cảm nhận hạnh phúc tràn trề khi có người vẫn còn đang yêu thương họ, muốn nâng đỡ và chia sẻ cùng họ.

Riêng bản thân tôi, một người đã và đang được cùng cộng tác với Hội trong việc dẫn thân phục vụ các bệnh nhân phong cùi, tôi vô cùng sung sướng và biết ơn Hội đã tạo mọi điều kiện cho tôi hoàn thành công tác tông đồ mà Hội Dòng Con Đức Mẹ Đi Viếng đã trao phó cho tôi và một số chị em, một cách tốt đẹp. Tôi rất trân trọng và quý mến những tấm lòng toả sáng từ nhân, yêu thương đồng loại và dám quên mình, hy sinh những nhu cầu bản thân để chia sẻ tình thương cho người xấu số.

Tôi kính chúc Quý Hội tiếp tục là cây cao bóng cả cho muôn người bệnh nhân, đau khổ, tìm được chỗ tựa nương và sống thật hạnh phúc. Qua Hội Tôi cũng xin cảm ơn Quý Ân Nhân, Quý Anh Chị Em Nghệ Sĩ và một số bà con Người Việt ở Hải Ngoại đã tiếp tay với Hội lo cho Bệnh Nhân Phong tại Huyện Phú Vang. Một khi giúp người khác hạnh phúc thì chính bản thân của Quý Vị sẽ gặp được niềm vui đích thực và tràn trề hạnh phúc hơn nữa. Xin Ôn trên luôn tuôn đổ dồi dào trên mỗi thành viên của Hội và Quý vị Ân Nhân, để khi mỗi người dám sống cho người khác thì chính mình sẽ được sống muôn đời.

Tôi cũng rất mong muốn được tiếp tục cùng Hội Bạn Người Cùi làm việc, vì chính khi chia sẻ tình thương, tôi cũng đã nhận được tình thương thật đầy tràn từ Thiên Chúa, Đấng tôi yêu mến và tôn thờ.

Sr M. Agnès Nguyễn Thị Lợi
Dòng Con Đức Mẹ Đi Viếng